

## Archeologie in Asse: noodonderzoek in de periferie van de *vicus*

Tussen 23 oktober en 13 november voerde het VIOE een archeologisch noodonderzoek uit aan de Krokegemseweg te Asse, in de nabijheid van de Romeinse weg die het verkeersknooppunt Bavay (Bagacum) via de '*vici*' Kester en Asse verbond met de noordelijke grenszone van het Romeinse Rijk. In het oudheidkundig onderzoek door de jaren heen kreeg Asse omwille van zijn rijke vondstmateriaal reeds vrij snel de status van *vicus* aangemeten. De baannederzetting wordt momenteel gelocaliseerd op de rug die de waterscheiding vormt tussen het Denderbekken in het zuidwesten en de Beneden-Schelde bekken in het noordoosten.

In het kader van de realisatie van de verkaveling 'Krokegemseweg II' voerde het Agentschap RO-Vlaanderen Onroerend Erfgoed in 2006 een archeologische terreinevaluatie uit op een aantal percelen tussen de Krokegemseweg en de Mergelweg te Asse. Vertaald naar het Romeinse wegennet ligt deze zone tussen de vertakking die de Romeinse weg vanuit Bavay bij de Borgt maakt in westelijke richting (Elewijt) enerzijds en noordelijke richting anderzijds. Een Romeinse weg die enkele meters ten zuidoosten van de huidige opgraving in proefsleuven van de heemkring Ascania (1977) aan het licht kwam, werd omwille van zijn beperkte afmetingen eerder toegeschreven aan een secundaire weg binnen de *vicus*. Op basis van Romeins nederzettingsmateriaal uit de proefsleuven werd door het bovenvernoemd Agentschap twee zones voor vlakdekkend onderzoek afgebakend. Enerzijds een ca 1,1 ha groot terrein waarvan de opgraving in de onmiddellijke toekomst zal worden uitgevoerd, en anderzijds een perceel van ca 550 m<sup>2</sup> dat hierop aansluit en dat door het VIOE, met de logistieke ondersteuning van de eigenaar e.v.b. algemeen studiebureau bvba, werd onderzocht. Dit onderzoek, waarvan de uitwerking voor begin volgend jaar is gepland, is net beëindigd. De densiteit van grondsporen is eerder beperkt maar, gezien de periferische ligging van het terrein t.o.v. de veronderstelde locatie van de nederzetting, niet helemaal verrassend. Het meest in het oog springend is een regelmatig netwerk van kleine ovale tot ronde (paal?)kuiltjes ligt. Hun juiste functie én datering wordt onderzocht, maar een eerste interpretatie gaat in de richting van rijen paalzettings ter ondersteuning van hopstruiken. Het bodemfragment met stempel in *terra sigillata* dat in één van de paalkuultjes aan het licht kwam, is in dit geval als intrusief te beschouwen. Toch konden al de eerste Romeinse aardewerkscherven en twee bronzen **fibulae** worden ingezameld en is al duidelijk dat over het ganse terrein een Voorts wordt het terrein nog voor een stuk doorkruist door twee deels parallel verlopende greppeltjes/geultjes en kwamen nog een aantal vierkante en afgeronde kuilen aan het licht. Drie kuilen met een houtskoolrijke vulling en wat crematieresten zijn te interpreteren als verploegde brandgravende. In één hiervan kwam een horizontaal geplaatst en volledig bord tevoorschijn.

Op korte termijn biedt het huidige onderzoek een eerste kijk op een zone waarvan wordt aangenomen dat zij zich op de rand van het nederzettingsareaal bevindt, aan de grote verkeersas naar het noorden. In deze optiek kunnen de gegevens een richtlijn bieden voor het geplande onderzoek op het naburige terrein. Op lange termijn bieden beide opgravingen in combinatie een eerste grootschaligere kijk op het bodemarchief te Asse in het algemeen en de Romeinse nederzetting in het bijzonder. Bovendien zullen de gegevens uit de beide opgravingen ook mooi kunnen worden gecombineerd met de systematische herinventarisatie van gekende vondsten uit Asse door de vzw Agilas. Ook het recente, weliswaar kleinschalige maar naburige noodonderzoek uitgevoerd in 2005 door Agilas (o.l.v. K. Magerman), waarbij o.m. de uitbraaksporen van een gebouw aan het licht kwamen, betekent een zeer welgekomen aanvulling op de toch wel disparate gegevens die ons over de *vicus* ter beschikking staan.

